

I. Daabsattest

Anno 1813 den 3^{die} Junii /: skriver Aar Atten Hundrede og Tretten den Tredie Juni: / havde Forhenværende Strømpehandler Hr: Michael Petersen Kirkegaard og Hustrue Mad: Ane Sørensd^r Kirkegaard født Lund, boende paa Nyetorv N° 2, en Søn, født den 5te May, til Daaben i Helliggeistes Kirke, som blev kaldet Søren Aabye; hvilket i Overensstemmelse med Kirkens Døbe-Protocoll

Kjøbenhavn den 21de April: 1818.

herved bevidnes af
R. Gylche
Klokker.

*

II. Udskrift af Børnedaabsbog [1813]

d. 3. Juni: Hr. Mikael Petersen Kierkegaard, forhen Strømpehandler, og Hustrue Mad. Ane Sørensd^r-Kierkegaard fød Lund, boende paa Nytorv Nr. 2, deres Søn. fød den 5. May, kaldet *Søren Aabye*. Fadderne Moderen og Mad. Abelone Aabye, Hr. Silke- og Klædekræmmer Anders Kierkegaard, Niels Aabye, Christen Aggerschou, Otto Møller, Peter Aabye og Faderen selv.

*

III. Vaccinationsattest

R
F
VI

Koekoppe-Indpodnings-Attest.

Søren Aabye Kierkegaard

fød i Kiøbenh: og boende i Kiøbenhauen ¼ Aar gammel, er af mig underskrevne, Aar 1813 den 23 September indpodet med Koekopper. Ved nøiagtigt Eftersyn imellem den 7de og 9de Dag efter Indpodningen har jeg fundet alle de Tegn, som vise dem at være de ægte Koekopper: de vare nemlig hele og ubeskadigede, opfyldte med en klar Vædske, i Midten nedtrykkede, og omgivne med en rød Zirkel; han har da ordentlig gennemgaaet de ægte Koekopper, som betrygge ham for Børnekopper i Fremtiden; hvilket herved, paa Ære og Samvittighed, bevidnes af

Kjøbenh. den 25de April Aar 1818.

G. F. Dørge
Amts Chirurg

*

IV. Konfirmationsattest og Udskrift af Protokol

[1828] den 20 April: 2den Søndag efter Paaske confirmerede af Hr. Doctor Mynster. Drengene ... Nr. 20. Søren Aabye Kierkegaard ... mg.

At Søren Aabye Kierkegaard er af mig bleven confirmeret i Frue Menighed Aar 1828 den 20de April, bevidnes herved.

Kiøbenhavn den 21de April
1828.

Mynster

*

V. Skole-Vidnesbyrd

Søren Aabye Kierkegaard, Søn af Michael Petersen Kierkegaard, fød d. 5te Mai 1813 (Døbeattest Nr. 2), kom i Skolens Forberedelsesklasse 1821.

Et godt Hoved, aabent for Alt, hvad der gjør Fordring paa fortrinlig Interesse, men han var længe i høj Grad barnagtig og uden al Alvor, og en Lyst til Frihed og Uafhængighed, der ogsaa i hans Opførsel viser sig i en godmodig, undertiden pudseerlig Ugeneerthed, hindrede ham fra at indlade sig videre i nogen Ting og omfatte den med større Interesse end at han i tide kunde drage sig tilbage igen. Naar hans Letsindighed, der sjældent tillod ham at bringe sine gode Forsætter til Modenhed eller stadigt at forfølge et vist Maal, med Tiden tager af, der kommer mere Alvor i hans Charakter, hvortil der især i det sidste Aar er gjort en kjendelig Fremgang, og hans gode Aandsevner faae Raadighed til mere frit og ugeneert at udvikles ved Universitetet, vil han sikkert blive blandt de dygtige, og i Meget komme til at ligne sin ældste Broder. Hans Charakter er, som Angers, levende og endnu muntre, og skjøndt snildere, dog aaben og ufordærvet. Blandt flere Sødskende, der alle have nydt en meget fortrinlig Opdragelse, er han den yngste; et Par Aar før han kom i Skolen, mistede han sin næst yngste Broder, hvis Sygdom maaske foranledigedes ved et Stød med Hovedet paa en anden Drengs Hoved i Leg i Skolegaarden. Dette, i Forbindelse med, at han var liden af Væxt, kan vel have haft nogen Indflydelse paa hans Opdragelse i flere Aar derefter. Han har læst og angiver. [*S.K. opgav:*] I Latin: Af Horats Oderne, de 3 første Bøger af Brevene og *Ars Poetica*. Af Vergil de 6 første Bøger af *Æneiden*. Af Terents *Andria* og *Phormio*. Af Cicero *De officiis*, de to første Bøger af *De oratore*, *Talerne in Catilinam*, *pro Roscio Amerino*, *Lege Manilia*, *Archia poeta*, *Milone*, *Ligario*, *Dejotaro*, af Brevene de 40 første i Weiskes Udg. Af Livius første *Pentade*. Af Cæsar *Bellum civile*. Af Sallust begge *Krigene*. *Cornelius Nepos*. I Græsk: Af Homer *Odysseens* 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12 og 22 Bog, *Iliadens* 7 første Bøger. Af Plato *Crito* og *Eutyphro*, *Xenophon Memorabilia Socratis*. Af Herodot *Urania* og *Calliope*. Johannes Evang. I Hebraisk *Genesis*, 15. Kap. af *Exodus*. Følgende Lærebøger var benyttede: *Fogtmanns Lærebog i Religion*. *Herslebs større Bibelhistorie*. *Kalls og Kofoeds Historie*. *Riises Geografi*. *Ursins Lærebøger*. *Lindbergs hebraiske*, *Tilemanns tyske* og *Deichmans franske Grammatik*.

*

VII. Bevis for Eksamen Artium

Til *Examen Artium* i October 1830 har fremstillet sig *Søren Aabye Kierkegaard* og paa Grund af de specielle Characterer for

Udarbeidelse i Modersmaalet.....	Laud p.c.
Latin.....	Laud
Latinsk Stil.....	Laud
Græsk.....	Laud p.c.

Hebraisk.....	Laud
Religion.....	Laud
Geographie.....	Laud
Historie.....	Laud p.c.
Arithmetik.....	Laud
Geometrie.....	Laud
Tydsk.....	Laud
Fransk.....	Laud p.c.

erholdt Hoved-Character Laudabilis

Kjøbenhavn d. 30. Oct 1830.
 Dette bevidnes herved af undertegnede
 J W Hornemann
 det Philos. Facultets Decanus.

*

VIII. Akademisk Borgerbrev

RECTOR UNIVERSITATIS HAVNIENSIS
 CUM SENATU ACADEMICO
 L.S.

Quod felix faustumque sit! in Regia Universitate Hauniensi, post Examen, in quo *Laudabilem* in artibus liberalibus profectum probavit, numero civium academicorum adscriptus est

Severinus Aabje Kierkegaard
e schola virtutis civilis Hauniensis.

Legesqve ex formula sibi tradita sancte se servaturum promisit.
 In cujus rei fidem literas has nomine subscripto firmavit.

Hauniæ d. 30 Oct. 1830.
 J W Hornemann.
 h.t. Rector Universitatis.

*

IX. Udygtighedspas

Efter at være ansat som Medlem af Hans Majestæt Kongens Liv-Corps dets 7^e Compagnie den 1 Novbr 1830 har Foreviseren heraf Herr Stud: *Søren Aabje Kierkegaard* ikke gjort Tjeneste ved bemeldte Corps, da han efter Attest fra Overlægen er utienstdygtig, hvorfor han efter egen Begiæring herved udføres af Corpsets Rulle.
 Kjøbenhavn den 4 Novbr: 1830.

Hegermann Lindenchrone.

Deres Kongelige Majestæt til Danmark o.s.v. bestalter Kammerherre, Oberst samt Chef for ovenmeldte Corps og det 2^{det} Liv-Regiment til Fods.

[Laksegl]

Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd.

*

X. Bevis for Anden Eksamens 1. og 2. Del

Søren Aabye Kierkegaard.
Anden Examens
første Deel,
den 25 April 1831.

Søren Aabye Kierkegaard.
Anden Examens
anden Deel,
den 27 Octbr. 1831.

Latina, Laudabis
Græca, Laudab:
Ebræa, Laudab:
Historica, Laudab:
Math. Inf. Laud: p: c:

Philos. Theor., Laud: p: c.
Philos. Pract., Laud: p: c.
Physica, Laud: p: c.
Math. Sup., Laud: p: c.

Søeborg.

Søeborg.

*

XII. Teologisk Eksamensprotokol

Examen theologicum
d. 3 Julii 1840

Candidati: 1, Kjerkegaard, Søren
 2, Kruse, Jørgen Hermann
Examen exorsus est S. V. Prof. Dr. Scharling.

Symbolske Skrifter, hv forst?	rsp.
hv. Derivation af Navnet "Symbolum" falsk?	mod. Ex. rsp.
Symbolikens Uddannelse, om er gammel?	rsp.
hv. Character har denne Videnskab i nyere Tid?	rsp. (em. Ex.)
hvem først fremhævede dens reen histor. Charact? – senere Fremstilling?	rsp.
Oecumen. Symboler, hv. forst?	rsp. non accurate.
hv. Oprind. tillagt det apostol Symb?	rsp.
hvad Hensigten skulde være med saad. Samv. af App?	rsp.
Grunde herimod?	rsp.
hos hv. Apostel man kunde vente Henvisn. til saad Autorit.?	adj. Ex. rsp.
i hv. Brev Paulus oplyser sit Forhold til øvr Apostle?	(mod Ex) rsp.
hv. histor Bev. Paulus fører for sin Uafhæng. af apost Underviisn?	(adj. Ex) rsp.
hvad berettes i Gal. om hin Conferens m. Apostel? naar?	rsp.
hv. Reiser til Jerusalem der omtales? hv. andre?	rsp. (corr. Ex. et add)
S. Athanas. hvoraf Navn? m. hv. Stridigh staaer i Forb?	rsp.

Samme Dag [*Tirsdag den 1. Dec. 1840*] recenseredes en Pr[ædiken] af Hr. Wittrock over Rom 13,11 ad fin., der var holdt Søndagen i Forveien i Vartou Kirke. Recenss[enterne] vare d Hrr: S: *Kierkegaard* og G: *Strøm*. –

Holdelsen rostes; Stemmen noget svag, men ellers et behageligt og roligt Foredrag. – Hvad Pr' som Totalitet angik, da udviste den en christelig Aand, som egnede sig til Opbyggelse. –

Forf.s *Thema* var:

”Natten er fremrykket og Dagen er kommen nær!” Mod Themaet og dets Udførelse indventes, at det var vel vidtløftigt, og at Forf: havde udviklet disse to Sætninger som et Billede, der neppe er Pauli Mening; der ligger en Opraab og Formaning deri, som ikke er vedligeholdt nok i selve Pr.' Hr. Kierkegaard oplæste sin Recension, i hvilken han fra en Tilhørers Standpunct ikke havde kunde finde den Rhythmus i Pr., som Texten unægtelig angav; Hr. K. foreslog Themaet: ”Vaagn op af Søvn!” hvorover man kunde disponere saal:

1.) Vaagn op af Søvn, et alvorligt Ord; mange behøve maaskee ikke at høre det, men enhver skal dog stedse tage sig det til Hjerte.

2.) Dorskhedens og LigeGYldigheds Søvn existerer; kjæmp mod <dem!>

3.) Der er en Sikkerheds Søvn, en Forstokkelse i Synden. – Opposition mod den, der ikke tænker paa Dom og Regnskab.

Slutning: Vaagn op! X [*Kristus*] kommer nu igjen (Allusion til det nye Kirkeaar) X: [*Kristus*] kræver aabne Øren og villige Hjerter! –

Med Forf.s *Thema* kunde man disponere saaledes (ganske historisk)

1.) Dette er Jubelraabet ved Christi Fødsel.

2.) Senere have mange Nationer gjentaget det.

3.) Ogsaa dit Folk har sagt det. (Christend's Indførelse.)

4.) Jeg er altsaa en Christen, jeg vil vandre saaledes; og er der end paa mange Steder endnu Nat, saa vil jeg bede om Oplysning for disse Steder. –

5.) Eengang skal der være lys Dag over alle Lande. –

M:H:t: *Enkeltheder: Bønnen*: heri er Dispositionen for meget in nuce, ”saaledes varslede Prophe-terne [”] etc. heri ligger en dobbel Betydning, baade mod Israels Fiender og X [*Kri*]stend's Modstandere, man bør holde fast allene paa een (den sidste) Forklaring, pg 5: der meentes, at man paa Prædikestolen ikke burde sige, at Apostlene ventede X[*Kri*]sti Gjenkomst, medens de levede; at man bør være varsom med denne ofte misforstaaede Lære om Christi Gjenkomst paa den yderste Dag. – Advent kalder Forf. en alvorsfuld Dag, hellere en Glædesdag. – Nogle smukke Steder pg. 11 & 12 oplæstes. – Sproget var ellers i det Hele meget værdigt. –

... Onsdagen den 9de December catechiserede Hr. *Kierkegaard* over Ordene: ”Skee Guds Villie” og Hr. Wad over ”*Guds Uforanderlighed*”.

Tirsdagen den 12te Januar (1841) ... Samme Dag recenseredes Hr. S: *Kierkegaards* første Pr[ædiken] som var holdt om Middagen i Holmens Kirke over Texten: Philipp. 1, 19-25. Recenss vare d'Hrr. Fenger og Linnemann. –

Holdelsen: Pr' var udmærket godt memoreret, Stemmen tydelig, Tonen værdig og kraftig. – Pr' var som Totalitet skreven med megen Tænksomhed og skarp Logik; men den var vel svær og i en for Menigmand vistnok altfor høi Tone. – Forfs *Thema*:

”Det at leve er mig Christus, og at døe en Vinding!”

”vi ville betænke, i hvilken Forstand man maa sige,” ”det at leve er mig X[*Kristus*]”, for at kunne tilføie ”Det at døe er Vinding”. –

Gangen i Udviklingen er gjengivet med Nøiagtighed i Hr. Fengers Recension. (v. Bilaget). – Med Hensyn til Anlægget i denne Pr, da bemærkedes, at det var den store Tankefyldte og Riigdom af Ideer, som gjorde Pr mindre fattelig og egnet til Bevaring af Menigmand, thi ellers maatte det indrømmes,

at Tankegangen var consequent, Tonen bibelsk og Formen ikke uden Popularitet. – Prædikantens Indvending, at han ikke var vegen fra sin Text, besvaredes dermed: at det ikke var *nødvendigt* at optage og behandle hele Texten, men stundom endogsaa vigtigere blot at udtømme *eet* Moment, nærmest Hovedmomentet. – Hovedanken var rettet mod Prs Resultat, dette nemlig, at Døden kun er en Vinding for dem, for hvilke det evige og forborgne Liv alt her er opgaaet ”og voxet til Christi Manddoms Fylde”. Dette er at berøve den store Masse af Mskr den eneste Trøst de have ved Døden, thi for den er det forborgne Liv ikke saal. gaaet op. Vi skulle prædike, at Døden er en Vinding i Alm” for den store Mskhed, hvilken Trøst have vi ellers tilovers for den døende Christen, som dog troer paa Naaden og Forbarmelsen? Themaet har den Form: ”i hvilken Forstand man maa sige” at, men Pr er ikke didactisk, saa at den bestemt svarer: ”i denne, i saadan Forstand” etc, derimod har Forf anført flere forskjell: Situationer, i hvilken ”der kan siges” at (v: Themaet). – Hr. Fenger savnede det friske Liv i Pr, som han formeener, at den burde aande, for virkelig at kalde Mskne fra Verden til Gud, og indvender, at Forf har skildret Sjælens Kampe altfor svære til at de kunne tiltale Menigmand, for hvem saadanne ere ubekjendte. – Fremdeles forekom det Recens: at Forf for meget bevæger sig paa et mystisk Gebeet i Slutningen (”den tause Bøns Velsignelse, Beskuelsens Salighed, Guds Nærværelse i os”), istedetfor at omtale, hvad der ligger nærmere, Ordet og Sacramenterne. – Mod disse to Indvendinger forsvarede Forfatteren sig. – Af *Enkeltheder* bemærkedes kun faa, thi Sproget fandt *megen* Anerkjendelse. – *Bønnen* var *særdeles* smuk. Ligeledes oplæstes et meget smukt Sted i Begyndelsen. ”Himlen langt mindre smaalig” (vistnok uforstaalig). – Hist og her vare Periodebygningerne ogsaa lidt svære; ”uroelige” hellere: ”foruroelige”. – Slutningsordene vandt meget Bifald. –

Torsdagen den 9de Marts [1841] recenseredes en af Hr: *Th: Thomsen* forf: Prædiken over 1 Thess, 4. 1–7, holdt Søndagen den 7de i *Vartou* Kirke. Recenss, vare d. *H^{rr}*. S: Kierkegaard og E. Hagerup.

Pr var en Homilie t[il] St[edet]. Sproget værdigt med ægte christelig Grundtone. Prs Stof var derimod ikke aldeles udtømt, og Detaillen ikke udført nok. *Bønnen* meget smuk, men Recenss vare af aldeles modsat Mening betræffende Bønnens Relation til Prædikenen. – Bemærkningen om, at vor Tid staaer tilbage i Troens Inderlighed for den apostoliske Menigheds ønskede Dr. Münter udeladt. ”En vid Fordring” rettedes til en ”omfattende Fordring”. ”Verden kaldes *skrøbelig*”, forklaret om Mskne, kan det imidlertid gaae an. – Hr. Kierkegaard dokumenterede yderligere sin Mening, at der *ingen* Relation var mellem Bønnen og Pr ved at bemærke, at Bønnen ligesaa vel kunde være om Tro og Haab som om Kjærlighed, men der svaredes, at Pr er en Homilie og den taler altsaa i Almindelighed. – Bønnen maa desuden i Alm: kun indeholde en Allusion til Pr, – Kierkeg:[aard] meente, [at han] maa have hele Pr opgaaet for sig, naar han skriver Bønnen, men at han nærmest har holdt sig til det 2^{det} Moment. Thomsen meente dog, at han havde talt om Helliggjørelse i det Hele, og at det er dertil, at der er alluderet. ”Loven faaer Sværd i Haanden” (misbilligedes). Ligeledes Udtr ”Punct.” Forf: har ivret heftig mod Horerie og Utugt; – det er vel rigtig at tale uden Sky paa Prædikestolen, men (man) maa være billig og erkjende Decentsens Fordringer. Kierkeg:[aard] bemærkede, at det var upassende at gjøre en Homilie af denne Text, og det fordi de enkelte Puncter ikke træde frem paa lige stærk Maade; derfor burde det enkelte Moment om Hoer ikke selvstændigt behandles. Herom blev man enig. –

– Distinctionen mellem denne Synds Storhed fremfor andre f. Ex. Fraadserie, som om Hoer fordærver det Hele, men de andre Synder kun enkelte Dele, forkastedes. – En Advarsel mod gamle, utugtige Mænd, (om) at tænke tilbage paa deres Ungdoms Synder, er vel næppe saa grundet, som den, at han ei maa fremtrylle nye Billeder. Angaaende *Forurettelserne* var Forf: ikke tilstrækkelig detaillerede gaaet ind i det borgerlige Liv. – Udtr. ”udadtil og indadtil” vare lidt for moderne paa Prædikestolen. Dr. M: foreslog at indføre hvorl[edes] Gud straffer ved Øvrighedens Sværd.

Samme Dag (18 Mai) prædikede i Holmens Kirke Hr. *Chievitz*. Recenss. DHr. *Kierkegaard* og *Licht*. Text. 1 Pet. 4, 7-11. Themaet: Hvorledes vi kunne ære Gud i alle Ting formedelst Jesum Christum. Indledning: Naar en kjær Ven er bortkaldet fra os, erindrer vi os først ret hans sidste Ord. Saaledes have vi for ikke længe siden (i Paasken! erindret os Christi sidste Ord før hans Død. Hertil hører ogsaa, hvad han talte om ”at alle Tings Ende nærmer sig”. Disse Ord anvendes nu som Intimation til Pintsefesten, ved hvilken der siges, at alle Tings Ende nærmer sig for os Alle, hvilket skal forstaaes om, at det gl. Msks. Ende skal nærme sig. Til Festen kunne vi kun berede os ved at iføre os det nye Mske, og hengive os til Gud. Derfor vil Forf. betragte *hvorledes vi kunne ære Gud i alle Ting*. Dette udvikles under 3 Afdelinger: 1. Ved Pligttopfyldelse 2. ved Kjærlighed, som lover os at gjøre Alt vel; 3. ved Guds Bistand, Bøn etc.: *Indledningen* forekom Dr. M. ubeskrivelig kunstig og (Kierkeg.) svævende.

Dr. Münter proponerede følgende Disposition: Vi ære Gud 1. ved Gjærning, 2. i Samtale med Andre 3. i Bønnen, 4. i Glæder og Sorger; 5. ved vor Død. Her kunde der især urgeres: i *alle* Ting og ”ved Jesum Christum”. Ved enhver af disse Rubriker kunde Textens Ord passende benyttes.

Hr. |< Dr. | Kierkegaard foreslog at benytte Amphibolien i Udtrykket at *ære Gud*: nemlig 1, med vor Tro og Kjærlighed. 2. ved at give Gud Æren for Alt. Dispositionen fandtes meget tvungen. I det Hele hænge de enkelte Betragtninger ikke ret sammen. Det sidste Moment er ikke holdt indenfor Textens Grændser. ”Naadegaven” pg 4, efter 1 Cor 12 tages i en anden Betydning end hos Apost[elen]. Hvad der anføres om Kunst og Videnskab er mindre passende for Menigmand.

Forøvrigt var der i denne Prædiken en vis Simpelhed og Reenhed, der gjør Totalindtrykket opbyggeligt. Holdelsen var god. Pr. var ikke ganske memoreret.

*

XVI. Attest fra Pastorseminariet

At Mag. artium Hr. Søren Aabjæ Kierkegaard i Vintersemestret 1840-41 har deeltaget i de homiletiske og catechetiske Øvelser i Det kongelige Pastorseminarium, bevidner

Kjøbenhavn, d. 1ste October 1841.

B. Münter.

*

XVII. Magisterdiplom

QUOD FELIX FAUSTUMQUE ESSE JUBEAT DEUS OPTIMUS MAXIMUS AUCTORITATE
AUGUSTISSIMI CLEMENTISSIMIQUE DOMINI

CHRISTIANI OCTAVI

DANIÆ VANDALORUM GOTHORUMQUE REGIS SLESVICI HOLSATIÆ STORMARIÆ
DITHMARSIAE LAUENBURGI ATQUE OLDENBURGI DUCIS CUJUS ASSENSUS
INDULGENTISSIMUS DECLARATUS EST PER

COLLEGIUM REGIUM

QUOD REM ACADEMICAM ET SCHOLASTICAM MODERATUR

RECTORE

JOHANNE CHRISTIANO ØRSTED, PHILOSOPHIÆ DOCTORE, PHYSICÆ PROFESSORE
ORDINARIO, SCHOLÆ POLYTECHNICÆ RECTORE, REGI A CONSILIIS
CONFERENTIARUM, ORDINIS DANEBROGICI COMMENDATORE NEC NON EIUSDEM
CRUCE ARGENTEA ORNATO, LEGIONIS HONORIS GALLICÆ EQUITE, FACULTAS
PHILOSOPHICA UNIVERSITATIS HAUNIENSIS VIRO DOCTISSIMO

SEVERINO AABYE KIERKEGAARD

QUI PRÆTER ALIA LEGITIMA ERUDITIONIS SPECIMINA SCRIPSIT ET D. XXIX
SEPTEMBRIS MDCCCXLI PUBLICE DEFENDIT DISSERTATIONEM INAUGURALEM
DE NOTIONE IRONIE IN SOCRATE PRÆCIPUE SPECTATÆ MAGISTRI ARTIUM JURA
DIGNITATEM ATQUE TITULUM CONFERT PER FREDERICUM CHRISTIANUM SIBBERN
PHILOSOPHIÆ DOCTOREM ATQUE PROFESSOREM ORDINARIUM, ORDINIS
DANEBROGICI EQUITEM EIUSDEMQUE ORDINIS CRUCE ARGENTEA ORNATUM
FACULTATIS PHILOSOPHICÆ H.T. DECANUM.

HAUNIÆ D. XX OCTOBRIS MDCCCXLI SUB UNIVERSITATIS SIGILLO.

*

XVIII. Bevis for homiletisk Prøve

Theologisk Examen Distinctions Protocoll [1830–61] p. 151: [S. A. Kierkegaard]

24 Fbr. 1844: Laudabilis. 1 Cor 2, 6-9

C. E. Scharling
J. H. Paulli.

Candidatus S. S. Minist. Hr. Mag. S. Kierkegaard har fra sin under Dags Dato i Trinitatis Kirke over
Texten 1 Cor 2, 6-9 holdte Dimisprædiken bekommet Characteren Laudabilis.

Kjøbenhavn den 24 Februar 1844.

C. E. Scharling

J. H. Paulli

*

XX. Sygejournal

Journal over Sygdom og Død.

† 11/11 55 Kl. 9 Eftm.

Paralysis – (tubercul?)
|Hemiplegia|
ikke obd.

Dr. Søren Kjerkegaard

42 Aar

Indk. 2/10 55

Konst: ↓

Foreg. Sygd. ↓

Aarsag ↑ v. infr.

Anv. M[iddel] ↑

Pt. har i en yngre Alder gennemgaaet de almindelige Børnesygdomme, men siden i Reglen befundet sig vel. Han leed kun i længere Tid af træg Aabning, men i den senere Tid har den været daglig og naturlig. Han kan ikke anføre nogen bestemt Grund til sin nuværende Sygdom. Han vil dog sætte den i Forbindelse med Nydelsen af koldt Seltersvand i Sommeren, med et mørkt Opholdssted samt med anstrengende Aandsarbeide, som han mener for stærkt i Forhold til hans spinkle Legemsbygning. Han anseer Sygdommen for dødelig. Hans Død er nødvendig for den Sag, han har anvendt hele sin Aandskraft paa at løse, hvorfor han ene har virket og hvorpaa han mener han kun er beregnet; derfor den skarpe Tænkning i Forbindelse med et saa spinkelt Legeme. Skal han leve maa han fortsætte sin religiøse Kamp, men den vil da trætte, hvorimod den ved hans Død vil vedligeholde sin Styrke og, som han mener, sin Seir.

Han har nogen Tid gaaet med Hoste, hvormed i Begyndelsen er opbragt et flødelignende Expektorat, senere et serøst, klart med gule Klatter. Hosten har i Begyndelsen smertet noget foran i Brystet; nu er den smerteløs, dog meget anstrengende.

Som han for omtrent 14 Dage siden sad i en Sofa og lænede sig ud over den, gled han ned af den paa Gulvet og reiste sig med Møie. Han gik derefter nogen Tid endnu, men da han den næste Dag vilde klæde sig paa faldt han igjen. Der var ingen Svimmel, Krampe eller Tab af Bevidsthed, men kun en Følelse af Kraftsløshed. Han kunde ikke reise sig overende, Benene svigtede ham i nogen Tid, men han kom dog op igjen.

I nogle Dage gik det saaledes; han segnede ned undertiden, og gik han var det usikkert, han traadte ikke hvor han vilde, men gjerne for kort, snublede gjorde han ikke. Der begyndte nu ogsaa at komme Myrekryben, Soven, undert[iden] jagende Smertes fra Lænderne ned gennem Benene. Følelsen blev uskadt. Urinsekretionen blev enten forhindret eller involontær (det maa dog bemærkes, at han alt før har lidt af Vanskelighed ved at lade Vandet, men aldrig dog uden naar han mente at han under Urinudtømmelsen blev eller kunde blive bemærket. Var han ene afgang Urinen uden Hindring). Aabningen blev træg. Der var ingen Hovedpine eller Svimmel; Overextremiteterne uskadte i enhver Henseende; Apetitten god; de mentelle Evner aldeles uskadte.

4/10 55. I de senere Dage har han slet ikke kunnet staa paa Benene ikke reise sig overende. Understøttes han, kan han bringe Benene frem, men ikke sætte Fødderne rigtigt til Jorden, de falde ned med Hælen mod den. Han kan kort Tid holde sig overende men svinglende. Sidder han overende kan han ikke vende eller dreie sig; han synker over mod venstre side, hvor han klager over nogen Smerte, han mener paa Grund heraf. Ligger han ned kan han trække Benene lidt op men ikke løfte dem. Følelsen er endnu uskadt; Myrekryben og Smerten indfinde sig oftere ligesom Urinbesværlighederne. Der er ingen Feber.

Brystet giver overalt klar Perkuss. Forpaa er Exspir: forlænget, iøvrigt [er] der intet abnormt; bagpaa Auskult. ikke foretaget. Der er ingen Ømhed langs Rygraden eller paa et enkelt Sted og iøvrigt intet Abnormt.

Han har brugt Inf. Valerian.

Paresis D. pl. ½ bedste Pleie.

5. Urinen indeholder en betydelig Mængde Phosphater, er klar, skyet.

Inat kun ringe Sovn. Hosten er temmelig hyppig. Expektoratet som omtalt. Igaar ordineredes Inf. Saleb.

Han maa idag meget ofte lade Vandet, maaskee paa Grund af den omtalte Aversion for at lade Vandet i andres (Vaagekonens) Nærværelse, og han tænker næsten bestandig derpaa. Han mener endog at denne Feil har havt en gennemgribende Virkning paa hans Liv og gjort ham til Særling.

6. Han kan endnu mindre støtte paa Benene end tidligere.

Indgnides langs Ryggen med

½ Flaske bayersk Øl.

Ol. tebinth

Morgen og Aften

Rp. Ess. valerian. amon
gtt. XXV 4 g. dgl.

7. Paa Grund af religieuse Meninger beder han om at

sepon bairisk Øl
Rp. Hb. trifol. fibr
Flos chamom
ā ā 2 Unser
Flos arnicæ
½ Unse
mds til 1 Kop The M & A.

10. Kræfterne synes Pt at tage mere og mere af; han kan ikke staae paa Benene eller hjælpe sig; sidder dog oppe og taler ret rask. Han mangler Aabn.

11. M. V.

F. eccoprot, mit.

12. Urinen afgaaer ved Hoste og Bevægelse ganske involontært. Han kan nu slet ikke bevæge venstre Been, og foler sig mere mat. Han vedbliver at paastaae sin nære Død.

13. Han vedbliver at hoste og opspyte en klar serøs Vædske med flossede gule Klatter.

Han faaer kun Theen om Morgen. Indgnides ikke, da det foraarsager ham Ulempe.

Urinen vedbliver at afgaae involontært, saaledes inat i Sengen.

14. Tilst. er ikke væsentligt forandret. Mangler Aabn. i 3 Dage.

Ol. ricini

½ Unse.

15. Uden Virkn., hvorfor i Morges repetat.

Han har ingen Kraft til at støtte det mindste med Armene paa Grund af at han ikke kan stramme Rygmusklerne; Armene selv bevæger han frit. –

Ved Forsøg paa at rejse Pt. overende klagede han sig over Smerte i den venstre Hofte, som han alt i flere Dage vil have lidt af, men ikke har omtalt. Venstre Been holdes fleceteret i Hofte og Knæ og hældende over det høire Been, dog uden nogen videre Stramning af Musklerne. Den mindste Bevægelse smerter ham i Hoftens temmelig meget; ogsaa noget i Knæet, hvor forresten ligesaa lidt som i Hoftens noget Abnormt opdages.

16. Urinen vedbliver at afgaae involontært meget hyppigt; efter Ønske derfor sepon Theen.

18. Tilst. er ikke videre forandret, han mangler Aabning paa 3die Dag.

19. Ved nærmere Undersøgelse af Benet findes dog en temmelig betydelig Stramning af biceps, semitendinosus og membranosus.

Han fik igaar

Clysmasapon,

m. god Virkn.

21. Tilstanden er de senere Dage omtr[ent] uforandret. Han fik igaar Aabning efter

Inf. sennæ,

som han selv mener efter at have spist Rugbrod.

22. Ingen Aabn[ing] igaar. Urinen vedbliver at afgaae involontært meest om Natten. Pt. synes selv at hans Kræfter mere og mere taber sig. Han synes ogsaa at synke mere sammen. P[uls] 100.

23. Han ligger idag med Benet udstrakt væltet noget udad. Bevægelsen smerter ham endnu meget i Hoftens. Han seer i disse Dage noget livligere ud. Hosten vedbliver at besvære ham. Expektoratet bestaar af purulente Klatter, hvoraf enkelte intimt blandede med lyserødt Blod. –

25. Pt. fik igaar

Inf. sennæ

hvorefter Aabn, han mener selv efter nogle Pærer. Hans Tilstand er uforandret.

29. Pt. synes at tabe mere og mere i Kræfter. Han sidder oppe om Dagen, men meget sammenfalden. Hosten plager ham undertiden meget. Hans Aandsevner ere endnu uskadte. Aabning maa stedse fremkaldes med *Clysmæ* efter at andre Midler ere forsøgte. Urinen vedbliver at afgaae involontært.

1/11 Han er i de senere Dage hver Aften blevet elektriseret paa Underextrmt, men Virkningen er kun meget ringe, Contraktionerne svage, og han føler det neppe. Han fik iforgaars
Inf. sennæ

hvorefter 3 G. Aabning. – Tilstanden er iøvrigt uforandret.

Sepon Tra. Valerian amon

Rp. Inf. ton. nervin.

½ Unse 3 G. d.

4. Ved at eftersee ham bagpaa, saaes igaar paa begge nates og os sacrum en ikke ringe Mængde deels større deels mindre Exkorationer, nogle med et noget ureent Udseende. Ogsaa paa trochanteres ere smaa Blegner.

Skifter daglig Seng.

Paa Saarene

vaade Omslag.

Da han igaar Aftes elektriseredes, var Virkningen paa paa Benmusklerne ikke ringe.

6. Mangler Aabn.

Inf. sennæ.

Hans Kræfter tage mere og mere af, og han kan ikke bringe Expektoratet op. Hans Appetit er dog ret god. Elektrisiteten virker nu godt –

7. Endnu uden Virkning.

8. Aabning siden.

9. I de sidste Dage aftage Pts. Kræfter øiensynligt; han ligger stille hen i en Døs (stuporøs), taler ikke, nyder Intet. Der synes at være nogen Skævhed i Ansigtet, idet den venstre Mundvig er ligesom lidt optrukket. P[uls] var iforgaars omtr. 100, fuld, blød. Urinen afgaaer stedse involontært, er temmelig klar; ogsaa Exkrementer afgaae involontært – Exkoriat ere ikke lægte, men de see renere ud. P. er idag 130, mindre fuld, blød.

10. Pt. vedbliver at ligge i samme stuporøse Tilstand. P[uls] 130, endnu noget fuld, dog mindre end igaar, uregelm. Løfter man Armene falde de tungt ned igjen, ere noget stive i Albuerne. Øienlaagene kan han løfte begge, og Skævheden i Ansigtet er ikke tydelig udtalt. Hans Habitus er meget collaberet, han trækker Veiret hurtigt, lydløst.

11. Pt. ligger i samme Tilst[and]. P. er mindre, Aandedrættet tungt, kort.

12. Han vedblev i samme Tilst, døde iaftes Kl. 9.